

Verantw. Drucker-Uitgeverster
S. BOLLINNE
Vindictivelaan, 22, Oostende

ABONNEMENT : 1 JAAR
BELGIË : 150 Fr.
Buitenland : 75 Fr.
Deelmaanden : 40 Fr.
Holland (1 jaar) : 12 Galden
Buitenland (1 jaar) : 200 Fr.

VISSERIJBLAD

De jongere vissers en de Kustvisserij

De moeilijkheden van de kleine kustvisserij stapelen zich dagelijks op. Wanneer men zoekt naar een oplossing stoot men ofwel op moeilijkheden die te wijten zijn aan factoren waar men niets kan aan veranderen, zoals bijvoorbeeld het probleem van de aanvoer. Andere kwesties integendeel zijn van zodanig geringe aard dat men zich afvraagt of het wel de moeite loont voor deze een oplossing te vinden.

En nochtans, niets is minder waar. Vele kleintjes maken een groot en als men al de kleine, verschillende miserie van de kustvisserij, waaraan verholpen kan worden, samentelt, komt men tot een sommetje dat voor de kleine reder, hoe gering ook, niet te versnaden is.

Daar zijn bijvoorbeeld de moeilijkheden betreffende de maatschappelijke zekerheid. Hiervoor halen de ambtenaars te Brussel hun schouders op : wat kan 1000 fr. maken op een uitbaling. En toch, het zijn wellicht deze 1000 fr. die de reder zullen toelaten om herstelling wit te voeren aan zijn vaartuig of... een oude schuld te delgen.

Is er toekomst in de kustvisserij? Dat is de vraag die in de eerste plaats moet gesteld worden : loont het wel de moeite iets te doen om die mensen te helpen. Hierop antwoorden wij beslissend : zeker.

Wanneer we kijken naar de talrijke verouderde vaartuigen, de schepen die te klein geworden zijn om nog een grote vangst binnen te halen, zien we duidelijk een oplossing van de moeilijke

heden : deze vloot moet vernieuwd worden, moet gemoderniseerd worden. Talrijke kleine reders, door hun verouderd vaartuig, kunnen de steeds hogere oplopende onderhoudskosten niet meer dragen, terwijl hun vaartuig niet in staat is de verder afgelegen rijkere visplaatsen op te zoeken. De kustvisserijvloot moet vernieuwd worden, moet economischer aangelegd. Dit vraagstuk is niet alleen van binnenlands belang, maar ook tegenover de steeds groter wordende concurrentie in en van het buitenland, moet hiervoor een oplossing gezocht.

De kustvisserij is het zeker waard een grote aandacht te ontvangen voor zijn sanering. Deze tak van bedrijf mag

Tewaterlating van de O.70

Zaterdag, 14 Maart, werd op de scheepswerf A. LOY te Oostende het kustvisserijvaartuig O.70 «De Vooruit» te water gelaten. We hebben vorige week reeds enige bijzonderheden over dit prachtige nieuwe schip bekend gemaakt.

We kunnen hierbij voegen dat dit schip het eerste kustvisserijvaartuig is dat aan de nieuwe werfkaai te water gelaten wordt. Het is reeds jaren geleden sinds dergelijk vaartuig gebouwd werd : teken des tijds van de slechte economische toestand der kustvisserij, maar vooral teken van moed en vertrouwen in de toekomst van reder Oscar Devriendt.

Bij de plechtigheid waren aanwezig : de h. Stradiot, hoofd van de Zeevisserijdienst, de h. Carlier, Hoofdwaterschout van de kust, de h. R. Bauwens, Voorzitter van het Verbond der Belgische Zeevisserij, de h. Vandenberghe, Directeur van Hulp in Nood.

Het vaartuig «De Vooruit» is een stapel wat de kwaliteit bewijst van het gebouwde schip. Het was een simpele maar ontroerende plechtigheid. Het deed de kleine reder deugd ook eens bij het te water laten van een kustvisserijvaartuig, belangstelling te zien. Reder en bouwder dienen gelukgewent, de eerste om het initiatief en de tweede om zijn prachtig vaartuig.

niet verloren gaan. Ze is, door de eeuwen heen de basis geweest waarop gans onze moderne nijverheid is gebouwd. Grote rederijen kunnen failliet gaan, kunnen ontbonden worden door interne moeilijkheden, het kleine familiebedrijf blijft bestaan, worstelt en komt terug boven en vormt weer de grondvest van een nieuwe nijverheid. We hebben in de afgelopen jaren het gezien hoe grote maatschappijen verdwenen zijn. Onze kustvisserij bestaat nog altijd. En is ons prachtig midden-slagbedrijf niet ontstaan uit de noeste werkkraft van kleine reders?

Een andere zorg voor het voortbestaan van de kustvisserij en die tevens een moeilijkheid vormt die thans aangevoeld wordt, is het gebrek aan jongeren in deze nijverheid. Weinigen zijn er die zich nog aan deze tak van de visserij interesseren. Ze geven de voorkeur aan de grote visserij of aan de vaste Staatsposities in het Zeewezen en in de Zeemacht. Dit is te begrijpen. Maar weinigen hebben de moed het bedrijf van vader voort te zetten. Daarom juichen wij van harte toe bij elke nieuwe vooruitgang die door jongeren in het kustvisserijbe-

(Zie vervolg blz. III)

Onze uitvoer naar Frankrijk

Het is niet onze gewoonte aan polemiek te doen. Maar het gaat toch over zijn houtje als mensen, die hun naam niet durven zetten onder het artikel dat ze inblazen, op dergelijke manier pogen het Verbond der Belgische Zeevisserij af te breken en alle mogelijke bruggen op te blazen die zouden kunnen tot stand komen tussen reders en handelaars.

Om onzin te vertellen is er eigenlijk niet veel verstand van doen. De enggestigte toon heeft ons de ware identiteit van de maker onmiddellijk laten inzien.

Schrijver vertelt hoe de onderhandelingen in Frankrijk hadden moeten gevoerd worden inzake uitvoer van Belgische tongen naar dit land. Het is op die manier geweest dat het Verbond is tussengekomen... maar toch beweert die persoon dat de tussenkomen door onbevoegde onderhandelaars is geschied. Hij zelf heeft er alle belang bij dat de tongen goedkoop gaan, kwestie van frigo.

Van protest van handelaarszijde is er niets van terecht gekomen. Er was ten andere maar één handelaar die gemeend heeft opmerkingen te moeten maken, maar die ingevolge de prestaties van onze illustere gazetschrijver, afgezien heeft van verdere tussenkomen.

Het is dezelfde persoon die een paar jaar geleden toen, DANK zij het Verbond een compensatieuitvoer naar Frankrijk in het leven geroepen werd, ook gemeend heeft deze tussenkomen te moeten afbreken. Zijn opmerkingen zijn verzonden als rook, maar de compensatieuitvoer is blijven bestaan tot grote voldoening van reders en handelaars, die dank zij deze schikking kunnen blijven exporteren naar dit land, ook als de vergunningen uitgeput zijn of nog niet uitgedeed werden.

Waarom voert dan die heldere geest zelf de moeilijke onderhandelingen niet? Of is het misschien omdat de uitvoer van VERSE vis naar Frankrijk hem niet interesseert en dat de prijzen van de tongen op onze markt voor hem van geen belang zijn?

En dat de reders gemeend hebben geen beroep te moeten doen op de handelaars is wel gelegen in het feit dat er in de vishandel zoveel zinnen zijn als er hoofden zijn en dat de een zijn berekening maakt op een andere manier dan zijn collega.

Het was niet gemakkelijk zich te moeien met een zuivere binnenlandse Franse aangelegenheid, die bovendien bemoeilijkt werd door het onderling geschil tussen Franse invoerders en mandataires, moeilijkheden die zelf nog aangedikt werden door het gebrek aan overeenkomst tussen de handelaars in ons land zelf. En omdat hun belang hierdoor geschaad werden, zijn de reders zelf tussengekomen. Dat de handel hierdoor ook zal gebaat worden mag niet vergeten worden.

(Zie vervolg blz. II)

Bericht aan de Vishandelaars die vis per eigen wagen vervoeren

Het Bestuur der Douane deelt mede dat het niet meer zal overgaan tot het laden van de vrachtwagens in de vismijn, die bestemd zijn voor het buitenland, zo deze wagens niet vooraf gekeurd zijn door het toezicht van de douane.

Ze worden daarom sterk aangemaand zich onverwijld in regel te stellen. De keuring kan geschieden op volgende plaatsen :

GENT : Port Arthurlaan, 14. Telefoon 101.30.
KORTRIJK : Benoit Danneelstr. 285. Tel. 220.77

De O.109 "J. Van Maerlant" terug

SCHIPPER DESOMER VING KONINGSTEUR VOOR KONINGIN VAN ENGELAND

Enkele weken terug werd uit Engeland bericht dat een door een Belgische trawler gevangen koningsteur van 40 kg. aan de Koningin van Engeland was aangeboden geworden. Dit geschiedde naar aanleiding van een oude wet uit het tijdperk van Koning Edward III, volgens dewelke elke steur, ter hoogte van de Engelse kusten gevangen, aan de regerende vorst van het land toebehoort.

De steur is een zeevis, die slechts zelden gevangen wordt en die om zijn fijne smaak door de kenners fel gelust wordt. Het gebeurt dat ook te Oostende af en toe een steur op de markt

komt, doch ook in ons land is dit een zeldzame gebeurtenis.

Tot op heden wist men niet welke Belgische trawler de koningsteur te Newlyn aan wal had gebracht. Dinsdag nu heeft de O.109 «Jacob Van Maerlant» de haven van Oostende aangedaan en het bleek dat schipper Desomer Kamiel, Hennepstraat, 10a, Oostende, de schipper was die met zijn vijf koppige bemanning op 23 Februari te Newlyn was binnengelopen en er o.m. de gevangen steur op de markt had gebracht. De steur was gevangen op ongeveer 15 mijl van Kaap Lizard en schipper Desomer was in zijn nopjes toen hij op de Newlynmarkt vaststelde, hoe de handelaars dicht gingen opbieden om inzicht te geraken van de steur. Zo kwam hij een prijs van 12 Pond hetzij ongeveer 1700 fr.

Te Oostende terug liep de bemanning van de O.109 natuurlijk met de kop wat hoger in de lucht. Wie zou dat niet doen, wanneer men een steur mocht vangen, die achteraf aan de koningin Elisabeth van Engeland werd aangeboden.

Altijd en overal hetzelfde

De Britse visnijverheid is enkele maanden geleden in een spontane solidariteitsbeweging opgestaan tegen de landingen van Yslandse vis, zolang hun trawlers de oude visgronden niet mogen bevissen. Voor het ogenblik heeft het er veel van weg, dat het schema waaraan de besten in de Britse industrie hun krachten en hun middelen opofferen, door één man zal worden ingeestampd. Deze man is George Dawson, iemand die na de oorlog een groot fortuin verzamelde door de verkoop van afvallig legermateriaal en luistert naar de welluidende bijnaam van «Cockney Millionnaire».

Wie hij ook zij, hij heeft in een oogwenk gezien welk persoonlijk voor-

deel er uit de slechte toestand van de visserij te trekken valt. Hij onderhandelt links en rechts en brengt zijn plan te berde : hij zal Yslandse vis landen in Milford, een keten van winkels in het leven roepen en de vis landen met de hulp van de Yslandse vennootschap «Island Agencies». Naar berichtgevers uit Ysland melden zou een kontrakt worden gesloten waarin bepaald wordt dat hem voor de eerste te volgen jaren het monopolie van de Yslandse visverkoop wordt toegekend. Het is niet te geloven dat de één van de grootste hand-in-hand bewegingen die de visserijwereld ooit heeft gekend, zal gekelderd worden, omdat eens te meer een «handige zakenman» er centen uit kan slaan.

Voor de Britse industrie kunnen de gevolgen enorm zijn. Het is een feit dat daardoor hun represaille tegen de sluiting van de Yslandse visgronden vervalt. Daarnaast brengt de h. Dawson, het Foreign Office in het gedrang. De onderhandelingen die een maand geleden na veel moeite werden heraangeknoopt zijn nu weer opgehouden en misschien wel op een dood spoor geleid. Verder sluit Dawson de handelaars uit, én door zijn eigen winkels, én door zijn eventueel kontrakt. Populair zal hij zeker in zijn eigen land niet worden.

Tot nu toe blijft de situatie dezelfde. De visserij is niet van plan een stap toe te geven «zolang het geschil met Ysland niet in der minne is geregeld». Bij de eerste landing van Yslandse vis te Milford Haven dreigen de schippers en stuurli in staking te gaan. De meeste personaliteiten in de Britse visserijwereld betitelen Dawson's plan als «niet zeer verstandig». Denken ze een middel te weten om tegen te werken?

De Londense vismarkt, van Billingsgate beschouwt de pogingen van Dawson met «cynisch vermaak» zoals de Engelse Vapkers het betitelt.

Tweede Belgische Zeevaarttentoonstelling gewijd aan het nationaal scheepvaartmuseum

AAN BOORD VAN DE «FLANDRIA XVI»

Door de Antwerpse vereniging ter bevordering van het watertoerisme «Vrienden van de Flandriaboten» wordt onder de bescherming van het stadsbestuur een tweede Belgische Zeevaarttentoonstelling ingericht.

Deze tentoonstelling, gewijd aan het Nationaal Scheepvaartmuseum, wordt gehouden aan boord van de «Flandria XVI» en zal te bezichtigen zijn in de volgende steden :

Antwerpen, van 27 tot 31 Maart (Vlotbrug Steen); Brussel, van 2 tot 15 April (Vergotekaai, Spoorwegbrug van Laken); Gent, van 17 tot 21 April, (Dampoort); Luik, van 24 April tot 3 Mei.

Medewerkers zijn : de ministeries van Landsverdediging, Verkeerswezen en Openbare Werken; de havendienst van Antwerpen en Gent; de Academie van Zeewezen; het Nationaal Comité voor Zeevaartpropaganda; de Hogere Zeevaartschool en verscheidene rederijen en scheepvaartbedrijven.

Men zal o.m. kunnen bezichtigen : Een éénmansduikboot, boeien, didactisch materiaal, uitrustingsstukken van de Zeemacht, zeevaart-instrumenten, scheepsmodellen (zowel galjoenen en zeilschepen uit vroegere tijden, als hedendaagse lijnschepen), foto-montages over de haven, enz.

De tentoonstelling heeft ten doel

het publiek meer vertrouwd te maken met de scheepvaartgedachte in ons land en het bijzonder belang van de scheepvaart met aanverwante bedrijven in het economisch leven van het land te onderstrepen.

De opbrengst zal besteed worden aan : een studiebeurs voor een onbemiddelde jongeling, die zijn studien van zee-officier aan de Hogere Zeevaartschool zal kunnen volmaken; een gift aan het Nationaal Rampenfonds voor de getroffen door de watersnood; een internationale wedstrijd voor modelbouwers (het bekroond model wordt aangekocht en geschonken aan het Nationaal Scheepvaartmuseum) alsmede een reservefonds voor culturele manifestaties.

EEN STAND VAN OOSTENDE

De stad Oostende heeft op deze maritieme propagandatocht een stand genomen. Dank zij het Verbond der Belgische Visserij, zal er elke dag een 100-tal kgr vis geleverd worden, dit tijdens deze maritieme kruistocht aan de liefhebbers zal worden uitgedeed in filets.

De lesgeefster van de propaganda-commissie zal de demonstraties van visbereidingen geven en het geheel wordt geleid door de heren Van Marcke en Romain Depuydt. Dit nieuw initiatief van de propaganda-commissie voor visverbruik verdient alle steun en lof.

De overbevissingconventie van kracht op 5 April

Zoals wij reeds vroeger meldden komt de conventie van Londen, ten gevolge van de ratificatie van Spanje, in voege op 5 April aanstaande.

Deze overeenkomst, die reeds een lange geschiedenis heeft, werd in 1946 te Londen afgesloten en heeft als doel, het beschermen van de visvoorraad in de Noordzee, tegen de gevolgen van de overbevissing. Sommige landen hebben niet gewacht op de ratificatie van de laatste ondertekenaar om enkele bepalingen reeds in voege te brengen; België ondermeer. Ten zeerste verheugend is het feit dat Duitsland geneigd is toe te treden tot de Conventie. Het ware een nutteloze poging geweest moest dit land er zich niet aan storen en op de goede oude manier te werk blijven gaan.

Op 4 Maart werd te Londen een vergadering van de geïnteresseerde landen gehouden om te bepalen hoe en wanneer alle bepalingen van kracht worden. Het spreekt immers van zelf dat er een overgangstijd zal bepaald worden.

In grote lijnen kwam de vergadering akkoord over volgende punten :

Maaswijdten en minimumgrootten van de vis; Tijdsperiode om toe te laten de stock netten op te gebruiken; Eerste vergadering van de Permanente Commissie.

Algemeen werd aanvaard dat ten laatste op 5 April 1954 ieder land ten volle de overeenkomst moet toepassen.

Dhr Siaens gaat heen

Na de hh. Biron en De Vos, respectievelijk directeur en directeur-generaal van het Zeewezen, is het thans de h. Siaens, directeur bij het bestuur van het Zeewezen ter afdeling koopvaardij, welke op 1 April op rust gaat.

De h. Siaens hield zich in het Bestuur van het Zeewezen vooral bezig met de koopvaardij-aangelegenheden, het verlenen van kredieten, de oorlogsverzekering (VOZOR) waarmee hij zeker veel meer last had dan met al de andere aangelegenheden samen. Ook de sociale wetgeving en het Zeevaartonderwijs viel in zijn attributen.

Zijn tussenkomen in zake VOZOR alsook zijn lofwaardige pogingen bij het Ministerie van Financiën tot het bekomen van fiscale verlichtingen (afschaffing van de overdrachtstaks voor de leveringen aan de visserij en de koopvaardij) zijn een der laatste prachtige werken door hem in het belang van visserij en koopvaardij geregeld.

Elkeen waardeerde in de administratie zijn grote werkkraft. De avonden

en Zondagen die hij druk te midden van dossiers van de administratie doorbracht, zijn ontelbaar te noemen.

Zo'n stel van ambtenaars, die het werk hen opgelegd verrichtten, uit liefde voor hun werk, vindt men niet meer terug.

Gelukkig voor het Zeewezen en de administratie, zal hij naar het schijnt opgevolgd worden door een nog jong element, welke over het diploma van advocaat beschikt en sedert 1939 aan de diensten van het Zeewezen en de visserij in het bijzonder, verbonden was.

Deze keuze kunnen we, niettegenstaande alles, zeer gelukkig vinden omdat de nieuwe ambtenaar een even grote werker mag genoemd als zijn voorganger en hij daarenboven nog over de jonge stukkracht en juridische kennis beschikt, wat van hem ongetwijfeld een zeer nuttig element in het ministerie van Verkeerswezen zal maken.

Wij komen hierop nog terug.